

[Justitsministeren.]

nationaløkonomiske, erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige Grunde. Maalet med disse Forvaltninger er jo ikke at slaa noget i Stykker, men tværtimod at søge at bevare og fortsætte samtidig med, at man sikrer alle berettigede Interesser.

Bestemmelserne i § 5 betyder, at Ledelsen af et Aktieselskab, der sættes under Forvaltning, fuldstændig overgaar til Administrator.

§ 6 er et Supplement til §§ 8 og 9 i Værnemagerloven af 28. August 1945. Der er i disse Bestemmelser Hjemmel for Omstødelse af visse Gavedispositioner o. lign., som Værnemageren maatte have foretaget, og jeg mener, det er nødvendigt, at man har Hjemmel for at kunne gøre det samme under de Forvaltninger, der her er Tale om.

§§ 7 og 8 indeholder Regler for Forvaltningens Ophør og om, hvilke Foranstaltninger Administrator da har at træffe. Der kan ved Ophør være Tale om Konkurs, frivillig Likvidation eller simpelt hen Ophevelse af Forvaltningen og Indkrævning eller Inddrivelse af Statskassens Krav paa sædvanlig Maade, nemlig i Tilfælde, hvor den domfældte maa anses for at være fuldt solvent. Naturligvis vil det, saaledes som det ogsaa blev fremhævet i Folketinget, være hensigtsmæssigt, om man, hvor Solvens ikke er til Stede, i saa stor Udstrækning som muligt undgaar Konkurs og søger at afvikle gennem Likvidation, idet jeg tror, enhver Sagfører, der har haft meget med disse Forhold at gøre, vil have gjort den Erfaring, at Likvidation er en fordelagtigere og mere hensigtsmæssig Afviklingsmaade end Konkurs. Men dette vil man fra Justitsministeriets Side være opmærksom paa ved Lovens Gennemførelse.

De Bestemmelser, der indeholdes i § 9, er enten i Overensstemmelse med gældende Ret eller med Lovgivning paa tilsvarende Omraader. Regelen om, at Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb er ligestillet med simpel personlig Gæld, maa antages at være gældende efter den almindelige Retsopfattelse her i Landet.

§ 10 indeholder Reglerne om Statens og Kommunernes Krav paa Skatter over for Værnemagerformuerne. Disse Regler er i deres Detailler af overvejende teknisk Karakter, og de har været gjort til Genstand for mange og lange Forhandlinger mellem alle de Myndigheder, der har Interesse for og Kendskab til disse Spørgsmaal, og jeg haaber, at man gennem disse Forhandlinger er naaet til en tilfredsstillende Løsning af

disse meget vanskelige Spørgsmaal. Jeg skal i øvrigt henvise til Lovforslagets Bemærkninger, hvor der jo gøres nærmere og udførligt Rede for disse Regler.

§ 11 giver mig ikke Anledning til særlige Bemærkninger. Der findes ganske tilsvarende Bestemmelser i Lovene af 9. Oktober 1945 om Avancebegrænsning og om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse.

§ 12 indeholder nogle Bestemmelser, som der har vist sig at være Trang til i Praksis i Sager, hvor der sker Konfiskation af en Persons hele Formue eller en Del af den. Der gives her Hjemmel for, at en saadan Formue kan sættes under Forvaltning, naar Underrettsdommen er afsagt, og det fastslaaes i § 12, Stk. 2, at den Indkaldelse af Fordringshavere, der skal finde Sted, naar den endelige Dom er afsagt, faar den Virkning, at de Fordringshavere, der ikke rettidig anmelder deres Krav, ikke vil kunne gøre disse Krav gældende over for Statskassen.

§ 13 bestemmer det i og for sig selvfølgelig, at de Regler, der indeholdes i denne Lov om Forvaltninger i Henhold til Værnemagerlovens § 6, ogsaa skal finde Anvendelse paa de Forvaltninger, der allerede inden Værnemagerloven var etableret i Medfør af Retsplejelovens almindelige Bestemmelser.

Som det er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan det ikke med Sikkerhed siges, hvor mange Forvaltninger dette Lovforslag, saafremt det bliver Lov, vil komme til Anvendelse paa. Det maa imidlertid antages at blive temmelig mange, nemlig 600—800, maaske endog flere, og jeg tror, jeg kan sige, ogsaa fordi det drejer sig om saa mange Forvaltninger, at Lovforslagets Regler og de Regler, der vil blive udfærdiget i Henhold til dettes § 2, er i høj Grad paa-krævede. Jeg vil gerne tilføje, at man længes baade efter Lovforslaget og den Instruks, der skal følge Lovforslaget, saavel hos Administratorerne som hos Politi og Anklagemyndighed. Jeg tillægger det derfor meget stor Betydning, at Lovforslaget bliver gennemført saa hurtigt som muligt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Steincke: At dømme efter den Tid, der forløb, inden man inden for de interesserede og sagkyndige Kredse kunde blive enige om et Forslag som dette, maatte det antages at være ret indviklet, og en nærmere Gennemgang viser jo ogsaa, at dette er Tilfældet. Paa den anden Side, da det drejer sig om